

nævnte Fremgangsmaade var den i og for sig retfærdigste, saa ere dog Alle enige om, at den i hvert Fald er høist ueheldig i Praxis. Det anerkjendes af Alle som rigtigst under de Forhold, hvormed vi her have at gjøre, og ved den ringe Different mellem de paagjældende Metalværdiforhold, hvormed der her kan ventes at ville blive Tale, samtidig med Overgangen til det nye Myntsystem ved Lov at fastsætte det engang for alle bestemte Forhold, efter hvilket tidligere Betalingsforpligtelser kunne opfyldes med den nye Mynt. Ved Spørgsmaalet om, hvilke Hensyn der burde lægges til Grund ved Fastsættelsen af et saadant Converteringsforhold, er man ligeledes enig om, at der ikke bør sees hen til Værdiforholdet mellem Guld og Sølv paa den Tid, da Forpligtelsen blev indgaaet; men at derimod alle Forpligtelser bør omskrives efter en ensartet Cours, fastsat i Overensstemmelse med Coursforholdet paa Overgangstiden. Det er fremdeles Commissionens Mening, at der ved Coursen paa Overgangstiden maa forstaaes ikke selve det væbliffelige Coursforhold paa den enkelte Dag, da Overgangen skal finde Sted, hvilket Forhold det desuden dog ikke er muligt med Nøiagtighed at bestemme uden et vilkaarligt Valg af det Sted, hvis Prisforhold man vil gjøre til Rettefnor, men at man maa tage sin Tilflugt til en almindelig Betragtning af Coursbevægelsen i et større Tidsrum i Forbindelse med et Skjøn over, hvorledes Forholdene sandsynligvis ville stille sig i den nærmeste Fremtid.

En Guldkrone skal efter den danske Myntlovs § 2 indeholde 4,032258 Gram. fint Guld, 5 Rdlr. Rigsmynt indeholder 63,205 Gram. fint Sølv; Værdien af 1 Guldkrone og 5 Rdlr. Rigsmynt, eller af 2 Kronaler og 1 Rdlr. Rigsmynt, vil altsaa være ligestor, naar Værdiforholdet mellem Guld og Sølv er som 1 til 15,67.

Efter en Betragtning af alle herhenhørende Forhold og navnlig ogsaa efter at have set hen til den i det Hele nedadgaaende Bevægelse, der er Nutidens Tendents med Hensyn til Sølvprisen, er Commissionen enstemmig kommen til det Resultat, at det maa ansees for berettiget at ansætte Værdien af 1 Rd. Rigsmynt lig med 2 Kronaler.

Til nærmere Belysning af dette vigtige Spørgsmaal tillade vi os allerunderdanigst at henvise til medfølgende Bilag III, som viser, hvilke Forandringer der i de senere Aar er foregaaet i Værdiforholdet mellem Guld og Sølv.

For smaa Beløb have vi af praectiske Hensyn fastsat en afrundet Converteringscours og foreslaaet, at medens der for hver 12 Skilling Rigsmynt skal erlægges 25 Dre, altsaa $2\frac{1}{12}$ Dre for hver Skilling, skal der ved Beløb, der ere mindre end 12 Skilling, kun erlægges 2 Dre for hver Skilling. Hvor en Betaling under 12 Skilling skal erlægges flere Gange, have vi skjælnet mellem, om Debitor er forpligtet til at betale hele Beløbet under Et, i hvilket Tilfælde Betalingens Hovedsum skal erlægges med 25 Dre for hver 12 Skilling, den indeholder, eller om Debitor er berettiget til at betale hver Gang for sig, i hvilket Tilfælde han kun skal betale 2 Dre for hver Skilling.

Denne Bestemmelse er ikke uden finantseel Betydning for Staten, thi paa Grund af den ville alle Afgifter og andre offentlige Betalinger, der lyde paa mindre Beløb end 12 Skilling, og som den Betalende er berettiget til at erlægge i enkelte Gange, blive nedsatte med 4 %; dette vil t. Ex. blive Tilfældet med Betalingen for Postfrimærker, hvorimod en Afgift som t. Ex. Tolden ikke eller dog ikke synderlig vil blive berørt deraf, eftersom den Toldavgift, som opkræves, ordentligvis vil være et 12 Skilling overstigende Multiplum af den taxtmæssige Enhed i Tarifen.

Til § 5.

En Forudsætning for, at den nye Myntberegning nogenlunde hurtigt kan vinde Indgang hos Befolkningen, er det, at alle offentlige Taxter og lignende Betalingsbestemmelser snarest muligt omskrives til den nye Mynt.

Ved en Omskrivning af saadanne Betalingsbestemmelser vil man dog i Almindelighed ikke kunne indskrænke sig til den blotte ligefremme Omsætning fra Rigsmynt til